

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๗/๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สพท.รับที่ 105-2
วันที่ 9 มี.ค. 55
เวลา 15:30 น.

๙ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว(ล) ๔๘๐๙
ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๔๔/๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กรณีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เสนอเรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการ นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๒๕๗ (๕) ของรัฐธรรมนูญ ประกอบกับมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจในการเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและกฎต่อรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

สำหรับในส่วนข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมายที่กำหนดให้การต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเป็นลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการโดยไม่มีการกำหนดข้อยกเว้น เพื่อให้สอดคล้องกับมิติด้านสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญและพันธกรณีระหว่างประเทศให้การคุ้มครองและรับรองไว้ นั้น ได้ตรวจสอบคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นที่ว่า การกำหนดลักษณะต้องห้ามบุคคลที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเป็นลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ เป็นการขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่แล้ว ไม่ปรากฏว่า

ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าว แต่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๔๔/๒๕๕๕ เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ตามมาตรา ๓๓ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) ซึ่งเมื่อเทียบเคียงคำวินิจฉัยดังกล่าวกับการกำหนดลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการกรณีนี้แล้ว เห็นว่า การกำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลในการเข้ารับราชการ ตามกฎหมายต่างๆ ย่อมต้องเป็นไปตามความจำเป็นและเหมาะสมของข้าราชการประเภทนั้นๆ อันเป็นลักษณะตามข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่กระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญ แห่งสิทธิและเสรีภาพอันมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปโดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับกับกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ การกำหนดลักษณะต้องห้ามดังกล่าวเป็นการกำหนด โดยพระราชบัญญัติซึ่งรัฐสภาได้พิจารณาถ้อยแถลงความเหมาะสมแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัษฎร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๖๗๖ (นายอรรถสิทธิ์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๒

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th